

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

1947.

Петро Андрусів

Ч. 7. РІК V. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ЛІПЕНЬ, 1948.

ЦІНА 20 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., JULY, 1948. VOL. V No. 7

УКРАЇНСЬКИЙ СОЙМ НА ЕМІГРАЦІЇ В ЄВРОПІ

Після довгих переговорів і приготувань вкінці українські політичні групи на скитанні погодилися скласти об'єднаний сойм під назвою Українська Національна Рада.

Дня 10 червня представники всіх українських політичних партій вже підписали статут цієї Ради. Підписали:

1. Українське Національно-Демократичне Об'єднання;
2. Українська Соціалістично-Радикальна Партія;
3. Українська Соціал-Демократична Робітничка Партія;
4. Українська Партія Соціалістів-Революціонерів;
5. Українська Революційно-Демократична Партія;
6. Український Національно-Державний Союз;
7. Організація Українських Націоналістів;
8. Організація Українських Націоналістів-Революціонерів.

ЗАСУД 9 ВОЯКІВ УПА НА СМЕРТЬ

Дня 28 травня військової окружний суд у Варшаві видав присуд на 22 членів УПА, обжалованих у вбивстві генерала польської безпеки, Сверчевського, у березні м. р.

На 9 підсудних видано присуд смерті, 4 засуджено на довічну тюрму, 4 на 15 років, а 5 на 10-14 років тюрми.

Слід відмітити, що в радіовому повідомленні з Варшави про присуд не згадано ні одного прізвища підсудних, ані теж словечком не поінформовано про хід розправи.

СПРАВА ПОЛОНЕНИХ В АНГЛІЇ ВИРІШЕНА

Англія згодилась розв'язати табір українських воєнних бранців (перевезених з Ріміні, в Італії) й признати їм свободу йти до праці в Англії, таксамо як скитальцям.

Усіх "рімінців" є 8,000, але між ними є чимало хворих які потребують помочі на лікування.

З АВСТРІЇ ВИІДЕ 70,000 ДП

ІРО вирішило вивезти з Австрії 70,000 переселених осіб.

Княгиня Ольга

ПЕРЕСЕЛЕННЯ СПЕЦІАЛІСТІВ

У днях 26 до 30 квітня відбулась у Гват, у Швейцарії, конференція ІРО у справі переселення спеціалістів із скитання.

До підготовчої комісії ІРО для цієї справи увійшли представники національних груп, між ними 7 українців.

БУЛА МЕЙОРОМ МІСТА ЯКЕ ЗАСНУВАЛА

Дня 5 червня померла Грейс Грін Миллер, проживши 85 літ, яка разом з чоловіком заснувала містечко Джексон, Вайовмінг, близько 60 років тому.

Вона була 2 рази мейором цього містечка.

В 1920 році містечко Джексон, Вайовмінг, було проголошено що воно "перше в історії" якого вся міська рада складається із жінок.

ПЕРЕСЕЛЕНО 192,000 ЗБІГЦІВ

ІРО подає що від липня, 1947, перенесено до різних країн 192,000 скитальців.

ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНЦІВ ВЕТЕРАНІВ

На зїзді американських ветеранів українського роду у Філадельфії створено краєву централю Організації Українських Американських Ветеранів.

Почесним командиром вибраний майор Михайло Дармограй, а першим краєвим командиром Михайло Гинда.

ЖІНКИ В АРМІЇ Й ФЛОТІ

Президент Труман підписав 12 червня проект закону який признає жінкам постійне місце в армії, флоті й маринарським корпусі.

На підставі нового закону жінки в армії (ВАКС) матимуть 1,000 офіцерів і 17,500 жінок, а у флоті й маринарським корпусі (прибережній службі) 1,000 офіцерів і 10,000 рядовичок.

Першенство у прийнятті до служби мають ті що служили в минулій війні.

Передплачуйте "Наше Життя"

УПА ЗНОВУ ДІЄ В ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНІ

Чехословацьке міністерство війни й міністерство внутрішніх справ видали спільний урядовий комунікат про те, що у східній Словаччині вже від місяця ведуться затяжні бої чеських військ і поліції проти відділів Української Повстанської Армії, які у силі кількох сотень зайняли важливі позиції й укріплення з другої світової війни.

В комунікаті подається, що відділам СНБ (чеське НКВД) пощастило в останніх днях оточити один такий бункер, якого залога складалась тільки з трьох чоловіків і одної дівчини, вояків УПА.

В комунікаті стверджується, що повстанці боролися до останнього набою і опісля згнули в рукопашному бою.

В повідомленнях дальше говориться, що відділі УПА втратили в боях 344 вояків, з того 59 вбитими і 39 пораненими. Однак у Празі є вісті що в останніх місяцях багато чеських і словацьких вояків перебігли до УПА й тому чеські власті стягають із Словаччини непевні частини, висилаючи туди комуністичний "авангард" Рівночасно з повідомленнями про нові дії УПА чеська преса знову поміщує фотографії Бурлака-Шигельського.

ПРИБУТКИ АМЕРИКАНЦІВ

Департамент торгівлі у Вашингтоні подає що особисті прибутки американців досягли торік суми 197,000,000,000 дол. Цього року, на підставі прибутків перших чотирьох місяців заповідають досягнення суми 209,000,000,000 дол.

Цього року зросли прибутки фермерів, а зменшилися прибутки робітників через послаблену продукцію й страйки.

КОРАБЛІ ДЛЯ ПЕРЕВОЗУ СКИТАЛЬЦІВ

У Вашингтоні планують вжити 9 кораблів для перевозу 200,000 скитальців до Америки.

Це перевозові кораблі з минулої війни які тепер потребують багато направок.

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Редакція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата у Злучених Державах \$2.00 річно, на пів року \$1.25. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі числа 20 центів.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$2.00 per year — \$1.25 for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 20 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Велика володарка України

Було це 1000 років тому як правила Україною вміло, розумно й успішно славна володарка княгиня Ольга. Слава її розійшлась була широко серед українського народу й закордоном. І тому так багато й так довго переказували люди про неї й її діла, що автор Київського Літопису, Нестор, ще сто літ після її смерті списав найзамітніші перекази до свого історичного твору. Такі легенди як про княгиню Ольгу переказував народ лише про найславніших володарів та лицарів.

Новіші українські історики, особливо Грушевський, на підставі порівняльних дослідів, з історіями других народів з якими тоді Україна мала звязки, відкидають легенди, а передають перевірені факти.

І так стверджено (це також згідно з Київським Літописом), що коли князь Ігор одружився з Ольгою, вона мусіла правити державою разом з ним, бо в договорі з греками з 1944 року зараз після Ігоря є підпис великої княгині Ольги, а потім ще 20 князів.

Після трагічної смерті Ігоря, з рук деревлян, вона продовжала правити в Києві як вдова регентка в імені свого малолітнього одинака Святослава. Деревлянський князь Мал забажав з нею повінчатися, але вона відкинула його й перемогла деревлян, та покарала їх за вбивство її чоловіка, переселюючи в інші сторони як невірників. Цим врятувала zagrożену цілість держави.

Потім зачалась адміністраційна діяльність Ольги. Обіздила вона свої широкі володіння, установляла осередки влади, судів і збірниць данини, якої висоту сама устійнила, будувала шляхи й пороми через Дніпро й Десну. Загалом, дбала про порядок у великій українській державі, дала народові нові закони, впорядкувала торговельні й ловецькі приписи.

Ольга бажала встановити мир з греками й їздила до царя Константина в Царгороді в 957 році. З нсю їздив великий двір, коло 100 осіб, між ними 16 бояринь, 22 послы, купці й служба. Цар дав їй у дарі золото й інші дорогоцінності. Також їздила вона до німецького царя Оттона I у справах християнської церкви. Це були її найважливіші закордонні дипломатичні місії.

Княгиня Ольга за 25 років своєї влади в Києві, закріпила й впорядкувала українську державу, зберегла її цілість і єдність, та розбудувала силу як могутньої держави в Європі. Коли на старості літ, у 960 році, передавала владу синові Святославові, вона передала йому, як на ті часи, якнайкраще упорядковану й загосподарену державу.

Княгиня Ольга є зразком ідейності й відваги. Щоб у ті часи поганства на Україні володарка сама стала християнкою, для цього треба ідейності й мужності. І цим власне, цею ідейністю й мужністю вона зостається як велике сяйво в історії України що просвічує шлях українському народові у його змаганнях уже тисячу літ, і буде просвічувати в майбутності.

Зокрема, українська жінка одержала у спадку від княгині Ольги такий дорогоцінний скарб, якого блеск за тисячліття боротьби вороги не змогли закрити. Проміння цього самоцвіту — ідейності, мужності й самопожертви, присвічує українській жінці, й тому не диво, що серед найжаєливіших трагедій української нації, українська жінка не зламалася, не впала на роздоріжжі, а навпаки, веде сміливо своїх дітей до наміченої ясної мети — волі.

Княгиня Ольга дала початок найславнішій добі в історії України. Вихований нею її син Святослав йшов її слідами, а її внук Володимир Великий пішов ще далше слідами бабуні, бо охрестив у 988 році цілу Русь-Україну. А після Володимира правив у Києві його син Ярослав Мудрий, який завершив діло законодавства прабабуні Ольги, даючи українському народові збірник законів під назвою Руськая Правда.

Так успішно розвивалася спадщина великої володарки Ольги, й колиб не пізніші розєднання й страшні наїзди татар, сьогодні на Сході Європи правив би поступовий культурний Київ, а не відстала некультурна Москва.

ОЛЕНА КИСІЛЕВСЬКА УЖЕ В КАНАДІ

Відома українська письменниця заслу...

літня редакторка старокраєвої "Жіночої Доли", після 3-літніх злиднів на скитальщині врешті прибула до Канади, де живе в Оттаві.

Українці в Америці пам'ятають як в 1929 році пані Кисілевська була у Злучених Державах та обіхала більші українські громади, промовляючи на зібраннях.

Пані Олена Кисілевська з того часу через "Жіночу Долю" стояла в контакті з українками Америки й Канади, а зо скитальщини часто писала інтересні кореспонденції до "Нашого Життя" і в цім виданні Н. Ж. є цікаві кореспонденції нашої заслуженої патріотки, які вже прислала з Оттави.

Ми щиро вітаємо на вільній землі нашу Вельмидостойну Паню Кисілевську, вітає Союз Українок Америки і його орган Наше Життя, і сподіваємося що після 19 років знову зустрінемося на Світовім Конгресі Українського Жіноцтва у Філадельфії.

Пані Кисілевська, приїхавши до Канади, прислала нам перш усього такого листа для вміщення у Нашім Житті:

— ПРИВІТ

"Приїхавши на початку червня ц. р. на вільну канадійську землю, вважаю своїм милим обов'язком, привітати щирим серцем українське громадянство Канади й Америки.

"В першу чергу вітаю проводи й членок жіночих організацій Союзу Українок Канади, Союзу Українок Америки, Організацію Українок Канади й інші жіночі організації, з якими я як редакторка журналу "Жіноча Доля" довгі часи співпрацювала. Вітаю й щиро дякую Централі Комітету Українок Канади, особливо моїй приятельці пані Е. Ситник, за привітання мене на вступі до Канади і за поміч й заінтересування моєю долею в часі моєї скитальщини. Сердечна дяка пану послуві А. Глинці й його дружині за привітання мене на вступі до Оттави, зокрема за всі довгі й трудні старання пана посла, щоб вивести мене до Канади. За це я щиро й невимовно вдячна.

"Вітаю всіх добрих знайомих і друзів з часів мого першого побуту на канадійській й американській землі, що незапертими враженнями записались у моїй пам'яті.

"Передаю теж сердечний привіт українським жіночим організаціям Канади й Америки від Обєднання Українських Жінок на Еміграції (в Європі). Передаю щире подяку всім тим що на зазив організованого жіноцтва, поспішили з допомогою українським матерям та дітям, що опинились у важкому положенні на скитальщині. Ми віримо, що при взаємній допомозі ми перетриваємо ці трагічні часи в яких сьогодні опинились українці на скитальщині, а ще куди важчих і гірших на рідних землях опанованих ворогом.

"Ми свято переконані, що ці всі криваві, великі жертви, які зложив й досі складає наш народ й за які й Ваші сини видавали своє життя в рядах канадійської і американської армії, жертви за право людини до вільного й свобідного життя — не пропадуть на марно. Свята справа, за яку й сьогодні кривавиться в нерівній боротьбі героїчна Українська Повстанча Армія (УПА), не є тільки нашою, українською справою. Вона є справою цілого ворожого тиранії й насильству світу. Вона мусить побідити.

"Але Україна вийде дійсно побідно у цій боротьбі тільки тоді, коли ми закинувши всі чвари й незгоди, забувши все, що нас ділить політично чи релігійно, зєднаємо всі свої сили на те щоб добути нашому народові на рідних землях таку волю й свободу, якою користуються всі вільні й щасливі народи світу.

Олена Кисілевська.

НАГОДА ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ У ФІЛАДЕЛФІЇ ВЧИТИСЬ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Інтернешенел Інститут у Філадельфії звертає увагу на літні курси англійської мови, які будуть улажені спеціально для тих, що недавно прибули з Європи. Курс обіймає читання, писання, вивір та поправа чужинецького акценту.

Теж допоможуть у вивченні того що треба знати, щоб дістати громадянські папери. Будуть курси для початкуючих і окремі для таких, що вже дещо знають з англійської мови. Курси зачнуться 6 липня 8.30 ввечері. Інформації дасть українська референтка.

International Institute, 645 N. 15th street, Philadelphia 30, Pa. PO 5-4229.

Події змінили історичні шляхи, але український народ, який стільки перебув в історії і вийшов не зламаний з найважчих руйн, добує із себе ще стільки сили духа щоб продовжати діло зачатє так славно княгинєю Ольгою й обновили обєднану сильну незалежну українську державу.

Л-ка.

Піврічні збори Головної Управи США

В домівці Централі США у Філадельфії, Па., відбулися піврічні збори Головної Управи США на яких були приявні: Олена Лотоцька, голова; Павлина Панамаренко і Анна Бодак, місто-голови; Катря Ярош, рекор, секр.; Юлія Летнавчин, фін. секр.; Марія Бабяк, касієрка; Марія Марусевич, Іванна Бенцаль і Тетяна Костик, члени контролі, Олена Штогрин, пред. пресової секції; Анна Сивуляк, пред. стипендійної секції, Марія Григорєць, пред. секції мистецтва. Відсутність оправдали: Марія Сена і Амелія С. Бохей, місто-голови; Аннета Кмець, предс. звязків; Юлія Маньовська, пред. статуткової комісії.

Збори відкрила О. Лотоцька, голова США, молитвою, та просила приявних щоб вислати привіт п. Юлії Яремовій, почесній голові яка є дуже поважно хвора, як теж привітати нашу сніорку п. Олену Кисілевську яка недавно приїхала до Канади.

З черги рек. секр. прочитала звіт із останніх річних зборів Головної Управи, та дала витяг з протоколів зборів Екзекутиви за 6 останніх місяців.

Голова США реферувала про свою працю й поїздки які були за 6 місяців, головніші із них: конвенція Федерації Жіночих Організацій, в Гаррисбургу, відвідини відділу в Боффало та кілька поїздок до Нью Йорку, у справі США, Світового Конгресу Українських Жінок, і репрезентаційні за запрошенням. Ствердила що переклад творів Лесі Українки на англійську мову в сумі 700 дол. вже виплачений, та що на видання цей фонд вже має коло 300 дол.

Ствердила теж що праця в Централі так побільшилася що вже неможливо виконувати її вечорами, як це було до цього часу, дарма що голова О. Лотоцька є в Централі кожного вечора (крім неділі) і кожний вільний від праці день, що секретарки приходять по 3 а то й чотири вечорі в тижні, а касієрка раз в тиждень, що збори Екзекутиви є кожного місяця. Організація зростає вже так що цього часу вже не вистарчає. Кореспонденція з Європою, відділами США й іншими організаціями є така велика, що їй не можна подолати. Тому чимало листів не можна зараз відписати, а через те витворюється часом немила ситуація. Крім того листування в англійській мові теж значно збільшилося. З уваги на те просила збори взяти це під серйозну дискусію, та предложити конвенції бюджет який дасть можливість прийняти до Централі одну платну силу. З того приводу складено Бюджетову комісію, яка має, до конвенції прослідити можливості прийняття одної платної сили.

Голова пропонувала теж Головній Управі предложити зміну часу конвенцій назад до двох років, бо три роки є за довгий протяг часу, що відбиваються шкідливо на організації.

Дальше голова повідомила, що є новий відділ ч. 38 зложений із нових імігранток в Нью Йорку, та що тепер є 50 активних відділів США.

Видано новий статут який коштував 343 дол., але минула конвенція не подбала призначити на те фонди, для того вжито на це частину грошей які зосталися в конвенційнім фонді, а решту із резервового фонду, який відділи не дуже дбають доповнити, хоч конвенція це ухвалила і в статуті виразно зазначено.

Вкіці голова пропонувала всі ці точки подати до відома відділів щоб вони перед конвенцією про це подумали, бо коли члени Головної Управи рішають це предложити конвенції, то щоб делегатки були поінформовані.

З уваги що на другий день, 20 червня, мали бути збори Ширшого Комітету Світового Конгресу Українських Жінок, на яких мали бути приявні теж усі члени Головної Управи, дискусію над цим відложено до другого дня. Але голова заявила що США оплачуватиме дорогу тільки двом делегаткам з Європи, інші дві мають запевнення що їх кошти дороги будуть покриті.

Союз Українок Канади теж зголосив свою участь в СКУЖ.

Референтка преси Олена Штогрин ствердила що датки на пресовий фонд так змаліли, що колиб не було підвищено передплати на 2 дол., то пресовий фонд мусів би вже сягати в резерву. Число вичеркнених за неплатення передплат заступили щоправда нові, так що великої втрати на тому це було, але це не причиняються до зросту часопису. Тому обовязком кожної голови відділу мусить бути, на кожних зборах пригадувати членкам щоб передплату вислали або передали її на своїх зборах. До Європи висилаємо дальше безплатно коло 200 чисел і

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА В ЧЕРВНІ, 1948

Річна вкладка і організаційний фонд:

Відділ		
2 Честер, Па.	20.00	5.00
18 Джемейка 1947-48	—	10.00
57 Філадельфія	20.00	5.00

Пресовий фонд:

Відділ		
2 Честер, Па.		10.00
Марія Ленчук, збірка на похороні, Нью Йорк		10.00
Марія Головата, Філа.		6.00

Видання творів Лесі Українки: Округна Рада США Філа. 50.00

Конвенційний фонд США:

Від. 10 Олифант, Па.	10.00
Від. 36 Шикаго, Ілл.	10.00
Від. 52 Філадельфія	10.00
Від. 56 Шикаго	10.00
Від. 57 Філадельфія	10.00

Резервовий фонд США:

Від. 2 Честер (федер.)	10.00
Від. 4 Нью Йорк (федер.)	3.00
Від. 36 Шикаго, збірка членок на зборах для скитальців	34.00

Конгресовий фонд СКУЖ:

Відділ		
1 США Нью Йорк 1 делегатка	10.00	
20 США Філа. 2 делегатки	20.00	
Тов. св. Юрія, Філад. 1 делегатка	10.00	

Округна Рада США. Філадельфія 1 делегатка 10.00

Розалія Мандзів, Клифтон		
Гайтс, Па. даток	3.00	
Анна Чорній, Балтімор	2.00	

На делегаток з Європи на СКУЖ

Від. 52 США Філадельфія	10.00
Округ. Рада США Філа.	10.00

Передплати прислали:

Анна Бодак, Бруклін	6
---------------------	---

ПОДЯКУ СКЛАДАЮ

Зо широго серця складаю найсердечнішу подяку моїм найдорожчим сестрам союзнянкам за дуже велику несподіванку й цінний дарунок який передали мені підчас 10-літнього ювілейного свята Округної Ради США, дня 13 червня, ц. р.

Хай Бог надгородить Вам усім щастям за цю велику приємність яку Ви мені зробили. Мої приятельки які подумали про це є: Марія Головата, Юстина Нечипір, М. Харук, А. Кульчицька, О. Лотоцька, Катря Ярош, С. Паньків, М. Мановіс, К. Семей, С. Терлецька, А. Мелько, М. Григорєць, П. Панамаренко, А. Бойко, А. Рудакевич, Р. Кісь, В. Навроцька, А. Мишишин, Ю. Летнавчин, О. Журибіда, М. Демьяник, Е. Задорожна, М. Насевич, М. Бендзак, М. Лабяк, А. Буртин, Е. Слободян, М. Телятник, О. Шефт.

Дорогі сестри союзнянки й приятельки, Ваше шире серце додало мені ще більше завзяття до народної праці й Ваша пам'ять буде мені завжди дорогою.

Ваша Анна Сивуляк

Анна Бойко, Філадельфія	4
Марія Боднар, Олифант	4
О. Штогрин, Філадельфія	2
Анна Пастернак, Детройт	2
Юлія Шустакевич, Детройт	2
По 1. передплаті: Анаст. Мордус, Марія Король, Евдокія Ликтей, Е. Залещук, Роза. Мандзів, Анна Настюк.	

Юлія Летнавчин, фін. секр. Марія Бабяк, касієрка.

є дальші прохання щоб їх вислати. Коли помагаємо скитальцям харчами й одягами, не забудьмо теж що й це є поміч якої вони просять.

Стипендійна референтка Анна Сивуляк, заявила що є 2 зголошення на стипендії США (музика й медицина), то що коди зголошенні кандидатки предложать усі потрібні папери в час, то стипендії будуть уділені підчас конвенції, 3 жовтня, 1948. Контрольна комісія предложила піврічний фінансовий звіт Централі США.

До Вельмишановних Голов відділів США

Просимо Вас постаратися щоб відповідь на лист висланий до Вас враз із повновластями відповісти найдальше до 10 липня.

Коли відповідь на лист у справі Конгресу не буде в Централі до 10 липня, будемо вважати що Ви не бажаєте бути в Ширшому Комітеті Світового Конгресу Українських Жінок, і Ваше ім'я не буде проголошено.

Дотепер відділи не зголосили офіційно імені і адрес: голови, секретарки й касієрки. Таке занедбання дуже шкідливе, тому просимо Вас подбати щоб секретарки зараз це зробили.

Памяткова книжка. З нагоди Світового Конгресу Українських Жінок, буде, як знаєте, видана Памяткова Книжка в дуже гарному вигляді. Будуть там не тільки самі оголошення й побажання але історії кількох українських жіночих організацій які відіграли важливу ролу в історії українського народу. Над обкладинкою й артистичними окрасами книжки працює один з найкращих артистів.

Доложить усіх старань щоб оголошення з Вашої місцевості були вислані якнайскоріше, а не пізніше як 15 серпня, ц. р.

Повновласті треба теж зараз вислати як на конгрес так і на конвенцію, разом з грішми, й замовленням готелю. Коли готелю не потребуєте, треба зазначити на повновласті. Ціна готелю подана в листі.

Екзекутива США.

ЩЕ РАЗ ПОГЛЯД ПОЗА СЕБЕ . . .

Отже я вже на вільній канадійській землі. Вже за мною оті всі таборіві злидні, понижання, просто знущання, яких тільки літ зазнавала.

Скажете: Як же мусите бути щасливі!

Так! Я щаслива в першу чергу з того, що злучилася з дорогими дітьми, сином, синоюю маленькою внучкою. Вони ж так ждали мене, стільки мали з моєї причини жури і турбот.

Я щаслива що доля дозволила мені перейти до Канади, що вважається наче другою батьківщиною, де так гарно розвивається українське життя, де й я може зможу ще використати для нації мої останні сили.

Так, я щаслива, а однак жалю мені того незаступного, що зосталось там далеко за морем. Не кажу про Рідну Землю, про Україну, якої ніхто ніде не всилі, тому що в ній родився й жив, нічим заступити.

Мені жалю за тим висококультурним життям що незважаючи на злидні вигнання так гарно, так буйно, наче квітка на багні розквітало.

Треба було це все бачити й чути. Оті мистецькі вистави я-

кі чарували чужих, а нам гордошами груди розпирали.

Треба було бути на наших концертах де збиралися співаки солісти наших столичних опер, почути хори під батуютою диригентів, мистців. Треба було почути бандуристів що їх вихохали степи України.

Треба було б бути на виставі театрального ансамблю під дирекцією Блавацького або студії Гірняка. В такому скупченні найкращих мистецьких сил всієї України вже не доведеться бачити! Треба було б це все бачити, щоб мене зрозуміти. Мені жалю що вже не доведеться стиснути руку тим мистцям, письменницям, письменникам, ученим і сірим культурним робітницям, робітникам, які як моряки на розбитому кораблі не втратили віри у свої сили, в сили й вічну живучість нації, працю свою, зачату в вирізніших частинах рідної землі, невтомно продовжали.

Тим всім, почерез води океанів шлю привіт і кажу: Я вас ніколи не забуду, я жалую за Вами.

Олена Кисілевська.

Оттава, Онтаріо, Канада,
18 червня, 1948.

ДЕЩО ПРО ПОТРЕБИ СКИТАЛЬЦВ

Одною з найважливіших а одночасно найважчих до розв'язання проблем на скитальщині є справа такого харчування щоб люди не тратили останків здоров'я через заскупі й невідповідні харчі.

Однак нема двох думок, що те що призначає ІРО на виживлення скитальця, навіть при найкращому використанні його не вистарчає. Це на цілоденний харч дістає людина ранком і ввечір чорну і то неправдиву каву, а в полудне густу юшку (зупу) або рідкаву немащену ані забілену, звичайно вівсяну кашку. Рідко малесенький кусник м'яса в зупі й ще малі додатки. Крім цього чорний, тяжкий хліб, про смак і вигляд якого люди в Канаді й Америці поняття не мають.

Можна, і то не у всіх таборах, замість гуртового харчування з таборової кухні брати так звані "сухі" харчі й варити обід вдома. Але з того що дістається при мінімальній кількості товщу й бракові набілу, годі щось поживного зварити. Тому посилки харчові ще ніколи не були так потрібні й кожен як тепер. Тільки, на мою думку, пакети "КАРЕ" не оправдують своєї високої ціни. У них знаходяться речі менше цінні, замало вартні для дійсної потреби. Наприклад мука, яку легко й не дорого можна діста-

ти. Мила, каші й інші дрібниці дістається від ІРО. Замало у тих пакетах товщу, а він, в якому виді не був би, є найпотрібніший. Тому більше практично підібрати й висилати такі речі які мають дійсну вартість й які в потребі можна собі на що інше виміняти. Такими речами є, як сказано, передівсім товщ, а далі кава, какао, чай, папіроси. Зовсім помилково влада вважає їх предметами чорної торгівлі. Ні. Це товар вимінний. Він не псується, його можна затримати й використати, тоді коли виходить коначна потреба.

Оцих кілька практичних завваг подаю для інформації тим що хотіли б у критичному часі порятувати тих що на скитальщині.

Посилаючи для організацій, як не можна інакше навіть на індивідуальні адреси, було б бажане щоб такі той же пакет не припадав одній особі але отворений комісійно був розділений на дві або три частини й розданий тим що конче рятунку потребують.

З тими розділами бувають дійсні трагедії. Фактично потребують усі. А що всіх не можна обділити, постають нарікання, кваси, підозріння в сторонничості якщо не зловживання. Трудно! Того щоб люди

ПЕРШІ ЗБОРИ ШИРШОГО КОМІТЕТУ СКУЖ

Перші збори Ширшого Комітету Світового Конгресу Українського Жіноцтва, що буде у Філадельфії, Па., 1 і 2 жовтня ц. р., відбулися в домівці Централі США у Філадельфії при участі 36 діяльних громадянок з Філадельфії, Нью Йорку й інших дооколичних громад.

Збори відкрила п. Олена Лотоцька, голова США, до президії запрошено п. Марію Хомин, Олена Штогрин і Катря Ярош секретарювали. Предложивши програму дня, п. Лотоцька в короткім рефераті зясувала ціль конгресу і завдання які є перед Ширшим Комітетом СКУЖ, щоб він був якнайбільш удалий.

Після дискусії над пропозиціями точками Ширший Комітет назначив Діловий Комітет (програма й координація) і такі комісії:

- 1) Регістраційна
- 2) Рефератів і резолюцій
- 3) Імпрезовий
- 4) Преса і пропаганда
- 5) Фінанси
- 6) Репрезентаційна
- 7) Редакційна (Конгресової Памяткової Книжки).

До Ділового Комітету входять Олена Лотоцька, голова; Анна Бодак, заступ., Ольга Струк і Юлія Летнавчин, секретарки.

До Комісій вибрано председателюк:

Регістраційна — п. Стефа Вовчок.

Реферати й резолюції — п. Олена Штогрин.

Імпрезовий — п. Марія Хомин.

себе не підозрівали в умовах скитальчої психози, годі уникнути. Треба тільки старатися щоб наскільки можливо, бути якнайбільш обережним. Й не треба вірити всьому що хтось говорить. Люди насправду не є такі злі й зіпсуті як це у роздразненні їм приписується. Жіночі організації повинні старатися щоб якнайбільше жінок до них належали й опісля в першу чергу дари розділювали між членів що мають діти, сакмі старі або мають старих батьків, хворих. Також громадянство тут, за морем, при допомозі й опіці чи вишукуванні праці, повинні звертати увагу на те, чи ця людина, котрій помагаємо, була членом організації жіночої, молодечої чи загально-освітньої, чи це людина яка не даючи зі себе нічого, вміла тільки нарікати і других чернити.

О. К.

Преса і пропаганда—ще не заповнено.

Фінанси—п. Павлина Панамаренко.

Репрезентаційна—п. Іванна Бенцаль.

Редакційна—п. Стефанія Пущкар.

До кожного із цих комісій вже намічено також членок, але дальші зголошення будуть прийняті з тим зазначенням як буде подано у відповіді на листи які вже розіслано.

Дальше обговорено справу рефератів на Конгресі, та намічено теми які комісії візьме під розвагу.

Пані Марія Хомин, відпоручниця Об'єднання Українських Жінок на Еміграції (ОУЖЕ), передала привіт цієї організації та висловила радість з приводу Світового Конгресу Українського Жіноцтва, прирікаючи повну кооперацію ОУЖЕ на своїх зборах рішило взяти активну участь в Конгресі та вислати своїх 4 делегаток.

Рішено що збори Ділового Комітету й председателюк усіх комісій відбудуться дня 10-липня, в Централі США, а опісля ряд засідань кожної комісії для дальшої праці.

Перші організаційні збори мали характер дуже діловий, жінки брали охоче на себе тяжкі обовязки підготовлення Конгресу.

В Конгресі, як відомо, візьмуть участь відділи США а також інші українські національні товариства, сестрицтва і клуби Злучених Держав і Канади та делегатки Європи. Котрі досі ще не зголосили своєї участі в Конгресі, повинні зробити це якнайскоріше, бо Діловий Комітет СКУЖ мусить мати зголошення впорю. Дотепер з Канади зголосив свою участь Союз Українок Канади.

Ширший Комітет СКУЖ тепер пильно працюватиме для дальшого всебічного приготування Конгресу.

Цєю дорогою просимо до співучасті й співпраці всіх свідомих активних наших громадян в Америці й Канаді, бо за успіх конгресу й загалом за успіх праці організованого українського жіноцтва в обох свободних країнах Північної Америки ми всі відповідальні перед нашим Рідним Краєм, перед нашими сестрами за залізною стіною, зза якої до світу тепер не може продістатись їхній голос.

У всіх справах Конгресу прохаємо писати на адресу:

The Ukrainian National Women's League of America, Inc. (World Congress Committee), 866 N. 7th St., Phila. 23, Pa.

Олена Штогрин, Катря Ярош.

Секр. зборів Ш.К. СКУЖ.

Юлія Шустакевич

100-ЛІТТЯ БОРОТЬБИ ЗА РІВНОПРАВНІСТЬ ЖІНКИ

Місяць липень, 1948, маркує якраз століття, коли відбулось перше жіноче віче у місті Сенека Фоллс, у стейті Нью Йорк, на якому Єлисавета Кейді Стантон започаткувала боротьбу за визнання рівних прав для жіноцтва.

Що спонукало Єлисавету Стантон до такого чину?

Вона ще як малолітній підросток, пересиджувала не раз в офісі свого батька, що був суддею й до якого приходили різні люди із судовими справами. Там вона прислухалась до нарікань покривджених, які шукали справедливості й поради у її батька.

Одного разу прийшла до судді жінка зо скаргою на свого чоловіка, який за свої довги, що їх наробив через пиятику, хотів заставити фарму, яку ця жінка дістала як посаг від свого батька. Вона жалілася, що як чоловік її заставить фарму, вона разом з дітьми не матиме де дітися. Заливаючись гіркими сльозами ця жінка прохала в судді, щоб поміг їй і доказувала, що вона має право на цю фарму, бо це її батьківщина.

Суддя став листкувати правничі книги і вкінці рішучим голосом сказав: "Згідно із законом Ви й Ваша фарма належить до Вашого чоловіка і він має право розпоряджатись нею як забажає". Я не можу для Вас нічого зробити, бо такий закон.

Мала Єлисавета любила й шанувала свого батька та вірила в його судейський авторитет, однак у хвилині коли він вимовив, що не може нічого поради цій бідній жінці, бо такий закон, в душі молоденької Єлисавети засіялись сумніви щодо справедливості таких законів. Супроводжуючи покривджену жінку до дверей, Єлисавета шепнула їй: "Не журись, я тобі поможу. Я повидираю сторінки з такими "навідженими" законами з батькових книг і спалю їх!"

Мала Єлисавета опісля довго аргументувала зо своїм батьком і вперто стояла на тім що сторінки з такими законами, які не признають жадного права жінці, треба повидирати із судових книг. Суддя добродушно гладив по голові свою доню та жартуючи дразнив її, що таких книг з тимисамими законами є тисячі.

Згаданий інцидент запав глибоко в душі Єлисавети і став опісля ціллю її життя й змагань. Вона започаткувала серйозну боротьбу за знищення тих

законів, які виключали жінку з найменшого людського права, замикаючи її тільки в чотирьох стінах дому.

Історія згадує теж що Єлисавета звела боротьбу проти слова "послушенство" у шлюбній присязі. Сама вона заручившись з Генрі Стантоном, так довго відкладала вінчання аж добилася, щоб це сліпе "послушенство" виминути із присязи.

Хтось подумав би, що в Єлисавети це була звичайна породна жіноча впертість, однак за цим фактом криється глибокий принцип жінки, який приходить ділити спільно з чоловіком життя в долі й не долі. Вона цим бажала дати доказ, що жінка може теж мати в житті практичну думку й дати пораду й поміч своему другові.

Ще більш утвердилась Єлисавета у своїх змаганнях, коли зо своїм чоловіком поїхала до Лондону на конвенцію у справі знесення панщини. Там її і кілька других жінок зустріла сильна опозиція зо сторони мужчин, які не бажали, щоб жінки були приявні на конвенції, і з призиством виступили проти Єлисавети та її співучасниць із заявою, "що не хочуть сидіти поруч із жінками, які ширять зухвальство".

Після такого пониження Єлисавета вернувшись до Злучених Держав, почала серйозну працю в обороні жіночих прав, еднаючи біля себе кружок своїх подруг, таких як Сузанна Б. Антоні, Емілі Моффет, Френсис Виллард та інші, і з ними рішила влаштувати в липні, 1848 року, перше жіноче віче у місті Сенека Фоллс, Н. Й. Разом зо своїми подругами Єлисавета склала відповідну декларацію, в якій поставила домагання рівноправності для жіноцтва. В декларації були 18 різних точок, які стояли на перешкоді до поступу й зрівнювання американської жінки, й Єлисавета домагалась усунення цих точок.

При кінці декларації Єлисавета додала осьтаку заяву: "Це є святим обовязком жіноцтва добитися власними силами рівноправності з мужчинами".

Ця заява перед сто роками видалась жакливою самим учасникам згаданого віча, а чоловік Єлисавети грозив, що із сорому виїде з міста, якщо вона на вічу проголосить ту заяву. Єлисавета не подалась і таки проголосила цю декларацію, витерпівши за це цілу бурю докорів. У слід за цим вона роз-

почала затяжну боротьбу за нову ідею, якою виповнила все своє довге життя, а в результаті цієї боротьби нинішня жінка користується повною свободою та рівноправністю, завдяки таким жінкам як Єлисавета Кейді Стантон.

Сімдесят два роки Єлисавета працювала постійно для звільнення жінки та безупинно прямувала до витиченої мети. Їздила скрізь по Злучених Державах, промовляла до жіноцтва, переносючи за це накиди, докори, понижування й насміхи. Видавала журнал для жінок, в якому поширювала ідею справедливого й чесного суфражу.

Праця її була успішна, бо вкінці самі її вороги признали, що вона заслуговує на підпертя й що змагання її та її співпрацівниць були принципові й змістовні. Ті самі противники, які закидували, що мовляв суфраж прямує до розбиття родинного життя, опісля спростували свої закиди, переконавшись що помилялися.

Єлисавета жила щасливим подружжям та виховала чотирьох синів і три дочки. Найбільшою радістю в її житті була перемога над власним батьком.

В 1854 році, коли вона прочитала йому внесок у справі визнання суфражу, який мала на другий день вигодосити перед стейтовою легіслятурою Нью Йорку, старий суддя дуже журився і благав дочку не робити йому сорому на старі літа.

"І де ти набралась таких радикальних дивовижних поглядів", питався у розпуці батько. "Ось тут таки у твоїм офісі, мій любий тату, коли я прислухалась до скарг, з якими приходили перед тебе різні покривджені жінки" — казала вона. Суддя ще раз прочитав її апель до легіслятури і задумано почав тягнути грубі правничі книги з полиць та вкінці сказав: "Думаю, що я ще більше знайду таких навіджених законів у цих книжках, які ти подаєш, і ми додамо їх до твого апелю". Коли пізно в ночі розходились, батько почував полекшу на душі, і цілуючи свою доню, благословив її на чесний новий шлях.

Другої днини Єлисавета перший раз була допущена до стейтової легіслятури, і там промовляючи перед державними мужами, подала свій внесок у справі суфражу. Внесок щоправда був відкинений подавляючою більшістю голосів, як не можливий до ухвалення, однак він став історичною подією і прецедентом для пізніших проєктів.

Довгі роки ще працювала Єлисавета Стантон, об'єднуючи й організуючи жіноцтво. Помер-

ПОХОРОН ВОЯКА УКРАЇНЦЯ ЩО ПОЛЯГ В 1943

Дня 29 травня відбувся у Вудсайд, Н. Й., похорон вояка українця Йосифа Плашовецького який поляг на полі бою в Північній Африці 14 лютого, 1943.

Федеральна влада привезла з чужини тлінні останки поляглих американських вояків, а між ними й сарджента панцирної дивізії Плашовецького, до його сім'ї.

Похоронено покійного вояка на місцевому цвинтарі, й батько й мати востаннє попрощали свого сина який поляг ще 5 років тому на далекій чужині. На похорон прибули численно свояки, приятелі й знайомі п. п. Плашовецьких

Йосиф Плашовецький народився в Нью Йорку й там покінчив теж школи. Віддав своє життя за Америку, проживши всього 25 років.

Після похорону зібралась сім'я й знайомі на тризну в Українським Демократичнім Клубі в Нью Йорку, підчас якої членки США зібрали на пресовий фонд Нашого Життя 10 дол. які вже вислано до Централі США.

Треба зазначити, що мати покійного вояка, п. Джені Плашовецька, була перша "Мати Золотої Зірки" Укр. Дем. Клубу, 4 відділу США в Нью Йорку. Наше Життя було подало вже у квітні, 1945, сумну вістку про смерть Йосифа Плашовецького й його знимку.

Марія Ленчук.

УКРАЇНЕЦЬ ЧЕМПІОН ПАРИЖУ

Чемпіоном шахової гри Парижу став Степан Попель, українець зо Львова, відомий в численних змаганнях та автор підручника про гру в шахи.

ла в 1902 році в 87-ому році життя, не діждавшись законного визнання суфражу. Її працю перебрав на себе молодші жінки й довели справу поволі до успішного кінця, бо в 1920 році Конгрес Злучених Держав признав жінкам Америки рівноправність.

Олена Кислевська

ЗІЗД КАНАДІЙСЬКОЇ ЖІНОЧОЇ РАДИ

Першою цікавою новиною з якою я стрінулася по приїзді до Канади, була вістка що якраз в тому часі відбувається 55-ий з ряду річний зїзд Канадійської Жіночої Ради.

Місцеві Канадійські Жіночі Ради знаходяться в кожному більшому місті Канади. Вони єднають у собі всі, толово англійські жіночі організації які діють у місті й околиці. Одначе до К.Ж.Р. можуть належати також жіночі організації інших народностей, якщо вони бажають собі того, й їхній статут відповідає вимогам К.Ж.Р.

Ціль того єднання в К.Ж.Р. є: спільними силами добиватися скорішого здійснення своїх програм, плянів, завдань у всіх громадських, гуманітарних та економічних ділянках. Тому що в Канаді найменше дві третини всього жіноцтва належить до якоїсь організації, К.Ж.Р. представляє собою велику силу й держава з нею поважно числиться. Найбільші Жіночі Ради обєднують у собі до півтора сотки організацій, а кожна з них має від 5,000 (це найменша) до 200,000 членів.

У зїзді брали участь 179 делегаток що репрезентували собою коло 2,500,000 членок. Деяким делегаткам прийшлося переїхати на зїзд майже 3,000 миль.

Мені особисто було приємно довідатися, що в тому зїзді бере активну участь також Союз Українок Канади, через свою делегатку, знану громадянську діячку п. Ганку Романчич. У тім часі, коли українська справа виходить на щораз ширшу світову арену, участь українок у світових жіночих організаціях є справою немалої ваги. Там маємо нагоду обзайомити широкий загал з українськими справами й популяризувати їх, а одночасно своєю участю й голосами мати вплив на різного роду громадські, а то й світової ваги справи.

Що українська делегатка не була тільки "мальованим", але активним членом зїзду, найкращим доказом було те, що вона входила у склад офіційної канадійської делегації, яка вирішувала різні важливі питання.

І так: в 1946 р. на світовому жіночому зїзді жінок усіх континентів що відбувся в Нью Йорку, вперше обговорювано й вирішувано напрямки перебудови й взаємної співпраці міжнародних жіночих організацій.

Також у 1948 р. пані Романчич брала участь з рішальним голосом в конференції Міжнародної Жіночої Ради у Філадельфії. Найбільшим здобутком

цеї конференції було заснування звязкового світового комітету міжнародних жіночих організацій. Наслідком цього обрано звязкову до Обєднання Націй в Лейк Саксес.

Цьогорічний зїзд К.Ж.Р. відбувся в Оттаві у днях 31 травня до 5 червня включно. Кожного дня нарад розпочинено працю молитвою. Це є характеристичне для всіх поважних зібрань та офіційних нарад. Навіть наради парламенту розпочинається молитвою.

Після молитви зложено жіноцтву на початку нарад привіт від генерального губернатора й прем'єра Канади. Вітав зїзд теж посадик столичного міста Канади, Оттави. Цілий ряд визначних жінок переслав зїздові свої привітання, включно із королевою, бо зїзд Канадійської Жіночої Ради вважається неофіційним жіночим парламентом.

Програма нарад була поділена на чотири групи й розложена рівномірно на всі дні.

І так:

Група 1-ша: Справи цілої держави й справи місцеві.

Громадянство.

Піклування тіла й духа по думці "в здоровому тілі здорова душа"

Група 2-га: Освіта й мистецтво.

Внесення й постанови у цій ділянці популяризується при помочі друкованого слова, радія й кіна.

Група 3-тя: Здоровля й добробут,

Дитина й родина.

Суспільна опіка.

Законопроекти у справі піклування здоровля.

Група 4-та: Справи економічні;

Справи які відносяться до загальної й міждержавної економії.

Нагляд і опіка над родинами військових, членів армії, як жінок так і мужчин.

Після обговорення всіх справ й ухвалення резолюцій щодо кожної з них, наперед дається їм до виконання відповідним міністерствам краєвих та міжнародних справ.

Найдальше йдучими внесками, які ухвалено на сьогорічному зїзді по довгих і гарячих дебатах, були внески української делегатки п. Ганки Романчич. А саме: на її внесок ухвалено покликати до життя комітет голов жіночих організацій без різниці народності, які діють в Канаді у звязку з К. Ж. Р. Цей комітет має опрацьовувати плян праці для кожного року який охоплюватиме всі найважливіші ділянки внутріш-

ВИСТАВКА РУЧНИХ РОБІТ У КЛІВЛЕНДІ

У травні була у Клівленді, Огайо, більша гарна виставка ручних робіт, на якій були зразки робіт різних національностей, між ними й українські.

Панна Олена Мураль, якої знимку оце подаємо ма-ла на виставці інтересний доклад про українські народні вишивки. Панна Мураль є головою Молодечого відділу ч. 60 СВА в Клівленді.

нього як і міжнародного громадського життя.

Другий внесок був, щоб до співпраці з К.Ж.Р. запрошувати різнонаціональні жіночі групи й дати їм час одного року для залізання з цілями й методами праці К.Ж.Р., й аж тоді коли вони цього забажають вважати їх дійсними членами й стягати членські внески.

Третій внесок що його ухвалено по довшому обговоренні, відносився до справ комунізму. А саме: річ загально відома що комунізм небезпечний і шкідливий для Канади.

Він просякає до різних культурних, економічних, а навіть релігійних установ, і старається ті установи розкладати й параліжувати їхню працю. Тому рішено що жіноцтво повинно цю справу добре пізнати, а опісля повести свою працю в той спосіб щоб усувати у громадському житті ці недостачі, які опирають поширенню комунізму, (дорожнеча, безробіття, зубожіння і т. п.)

У програму праці зїзду входив вишкіл голов новозаснованих осередків, та уділення по-рад тим що х у складніших справах потребували. Делегатки здавали звіти з діяльності своїх осередків та обговорювали ці справи.

В міжчасі для відпруження по виснажуючій праці відбувся ряд розвагових імпрез. І

СВЯТО ШЕВЧЕНКА В ПАРАГВАЇ

Дня 28 березня відбувся у громаді Сандова, в Парагваї, в Південній Америці, старанням місцевої Просвіти, концерт для вшанування пам'яті Тараса Шевченка.

На свято прибули численно українці місцеві, а також із сусідньої Тарасівки та інших громад.

ЗІЗД СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Зїзд Союзу Українок Канади відбудеться у днях 1, 2 й 3 липня в готелі Бесборо в Саскатуні, Саскечеван.

В Англії є тепер 15,000 білорусів, 12,000 бувших вояків у польській армії і 3,000 які вже недавно приїхали туди на роботи зо скитальщини.

так: відбулись літні ракти (Гарден Парті) в саді сенаторки пані Вилсон в яких брали участь 3,500 жінок. За вступу, призначені на добродійні цілі, зібрано дві й пів тисячі доларів. Ці гроші віддано до розпорядження організації YWCA.

Офіційне прийняття делегаток було уладжене в домі дружини губернатора яка заступає королеву. З рамені держави відбулося прийняття делегаток в локалі канадійських архівів. Закінчено Зїзд спільним бенкетом.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

В 10-ліття Окружної Ради СУА

Не здається що вже десять років минуло відколи союзники міста Філадельфії й околиці зєднали свої відділи в Окружній Раді СУА до взаємної праці для добра свого народу, бо так вчить нас наша мати Союз Українок.

Сталось це саме тоді як польський уряд заборонив діяльність Союзу Українок в Західній Україні і тимсамим його часопису "Жінку" й "Українку" Тоді українки в Філадельфії відчували це страшне переслідування нашого народу, скликали за почином 42 відділу СУА протестаційне віче 12 червня, 1938, на якому прийнято резолюції що їх розіслано до всіх урядів.

Зараз по тім, 17 червня, 1938, скликано перші збори представниць усіх філадельфійських відділів СУА, на яких прийняті визнали потребу створення спільного осередку для кращої координації праці відділів СУА у Філадельфії й околиці, та прийняли назву Окружна Рада Союзу Українок у Філадельфії.

На цих зборах вибрано уряд: Олена Штогрин, голова, Олена Лотоцька, секретарка і Марія Горохівська, касієрка, який діяв до 1940 року. З черги, до уряду ввійшли: Анна Бойко, голова, Анна Сивуляк, секр., і Марія Горохівська, касієрка. Окружна Рада СУА стала членом Жіночої Ради Інтернешенел Інституту і Ам. Червоного Хреста. В 1941 році ввійшли до уряду: Олена Лотоцька, голова, Анна Сивуляк, секр., і Ангела Банах, касієрка і цей уряд діяв через два роки.

З раменою Окружної Ради СУА засновано у Філадельфії Клуб Воєнних Матерей і Жінок, який із закінченням війни закінчив свою діяльність. З резигнацією голови Олени Лотоцької, провід Окружної Ради СУА, продовжала заступниця голови Олена Штогрин. В 1944 році до уряду ввійшли: Антона Кульчицька, голова, А. Сивуляк, секр., Марія Лабяк, касієрка; В 1945: А. Кульчицька, голова, Ю. Буката, секр., М. Лабяк, касієрка, 1946: А. Кульчицька, голова, Ангела Банах, секр. М. Лабяк, касієрка. В 1947: Анна Сивуляк, голова, А. Банах і Меланія Мила, секр., Євгенія Задорожна, касієрка, 1948: А. Сивуляк, голова, Юлія Летнавчин, секр. М. Головата, касієрка.

Ці були перші підвалини й

цеґолки з яких повстала гарна організація, що після десяти років успішної праці, гарних культурних імпрез як наприклад „День Української Жінки” уладжених два рази, вч, культурних вечорів і товариських забав, з яких багато прибутків призначувано на народні цілі, святкувала десятиліття свого існування дня 13 червня 1948 гарним концертом і бенкетом.

Ювілейний комітет що складався з: М. Головатаї, А. Нечипор, Е. Слободян, А. Кульчицької, Р. Кісь, І. Волянської, постарався що концерт і бенкет вийшли дуже гарно.

В концертну програму входили: Хор мішаний, під проводом Степана Марусевича, українські народні танки, з гурта танцюристів п. Германа; сопранове сольо п. Анни Мельник, надпрограмове сольо п. Глорії Джандіс, чельо-сольо в супроводі фортепяну Елінори і Аделяйди Кульчицьких, тріо — скрипка, чельо і фортепян — Люба Головата, Елінора і Аделяйда Кульчицькі, деклямація Марійки Герасимович. Кожну точку програми заповнена саля слухачів оплескувала рясно. Вступне слово сказала голова Анна Сивуляк, а реферат по англійськи, про діяльність Окружної Ради СУА у Філадельфії, виголосила Олена Сивуляк-Страйт. Новістю на нашій сцені була картина Українських Пластунів, які представили публиці життя наших пластуни коло шатра і ватри, з їх співами й розмовами. Участь у цій картині взяли дійсні пластуни які недавно приїхали зо скитальщини. Цю картину приготвила Марія Хомин, та доложила чимало труду щоб вона вийшла якнайкраще.

Після концерту гості перейшли до бенкетової салі де по смачній вечері промовляли перша голова О. Р. О. Штогрин, представниці відділів СУА, а саме: відділ 2 з Честер, Па., та відділи 20, 41, 42, 46, 48, 52 і 57 з Філадельфії; представниця 11 відділу Провидіння майор Дармограй від Гофжанського Клубу. Святочну промову виголосила Олена Лотоцька, голова СУА. Проводила вечором А. Кульчицька.

Усім учасникам нашого свята, тим що брали участь в програмі й тим що наш 10-літній ювілей звеличали своєю приявністю, складаємо сердечну подяку.

Анна Сивуляк,
голова Окружної Ради СУА.

ШИКАГО, ІЛЛ.

Відділ 36 СУА в Шикаго висилає \$10 на конвенційний фонд і \$34 для скитальців.

Для скитальців зложили членки коляду: Анна Ментус 5 дол.

По \$2.00: Анна Гіжовська, Анна Тарандій, Анастасія Саган, Анна Кошиль, Марія Шемердяк, Анна Брудна; по \$1.00: Ксеня Абрамик, Анна Грицук, Варвара Кіть, Палагна Глатко, Павліна Балюк, Анна Демко, Анна Побуцька, Ольга Кропачник, Анна Мельник, Катерина Пирович, Анна Олешко, Катерина Шербата, Пелагна Смиррак, Вікторія Ларсон, Катерина Гула, Розалія Гоміняк, Стефанія Подоляк.

ДЕТРОИТ, Миш.

Вісті з тов. ім. Лесі Українки, 37 відділ СУА

З часописів довідуємося, що голова Союзу Українок Америки, п. Олена Лотоцька, зістала наділена почесною медаллю Княгині Ольги й вшанована відповідною грамотою, за свої старання й поміч для наших скитальців, а також за працю в організації Союзу Українок Америки. Цим відзначенням Голову СУА наділило Обеднання Українських Жінок на Еміграції в Європі, і з цієї нагоди членки 37 відділу на своїх місячних зборах 10 червня через сторінки Нашого Життя, висказують свою радість і бажають передати Голові СУА п. Лотоцькій сердечні gratulacii, кріпкого здоров'я до дальшої праці й світлого успіху в наближаючійся Конвенції СУА і Світовім Українським Жіночим Конгресі.

Нашим Посестрам на еміграції, складаємо теж сестрину подяку за це високе відзначення нашої Голови, а тимсамим і за признання нашої організації й усьому українському жіноцтву по цім боці океану.

* * *

На тих самих зборах вибрано з нашого відділу делегатку на Конвенцію й Конгрес в особі п. Анастасії Вокер, яка є заступницею голови в нашому відділі. Членки радісно вітають Світовий Жіночий Конгрес і Конвенцію і бажають Централі СУА у цій великій жіночій маніфестації правдивих успіхів.

* * *

Дня 16 червня 37 відділ вітав у себе п. Наталю Дорошенко, яка мала гостинний виступ в Детройті як артистка декляма-торка і промовнича, в Жаліб

ній Академії в пам'ять трох визначних українок, Людмили Старичької Черняхівської, Олени Теліги й Хариті Кононенко. Цю Академію влаштував молодечий 58 від. СУА, 13 червня в Українським Народнім Домі.

Пані Дорошенко гостювала цілий тиждень в Детройті і була запрошувана місцевими відділами у відвідини. З цієї нагоди відбулось теж товариське прийняття для неї в нашому відділі, в часі якого порушувало справи жіночих організацій тут і в Європі, Світового Жіночого Конгресу й інші. Між іншими промовляла Шустакевичева і сама пані Дорошенко, розказуючи про бувальщину на Україні і про гіркі обставини нашої скитальщини. В імені відділу подякувала шановній гості голова відділу пані Демрей, причім пані Вокер вручила їй дарунок від відділу. Прийняття відбулось в дїмі нашої касіюрки пані Небоженко.

Подала Ю. М. Ш.

НЬЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні збори Окружної Ради СУА ньюорської округи

Окружна рада ньюорських відділів СУА відбула річні збори 8 березня в домівці при 59 Ст. Марк'с плейс в Нью Йорку. Були присутні представниці відділів 1, 3, 4, 21 й 53. Також були, голова СУА пані О. Лотоцька і буваша голова СУА і п. Аннета Кмець. Голова Окружної Ради п. Іванна Бенцаль відкрила збори молитвою. Секретарка п. Катерина Стефанович прочитала протокол з останніх річних зборів, а потім покликано п. Стефанію Абрагамовську до переведення зборів, яка з черги покликала уряд до звітів.

Пані Бенцаль у звіті сказала про працю в ньюорській Федерації Жіночих Клубів, де Окружна Рада СУА бере участь у кожних підприємствах для моральної користі Союзу Українок. Після секретарки касієрка п. Латушевська здала звіт фінансовий кажучи що прибутки які були з чайних вечірок та балю, розділено на всілякі потрібні цілі.

Після звітів пані Лотоцька забрала голос і признала що Окр. Рада працює наскільки має змоги, бо крім того працює спільно з Допомоговим Комітетом у Жіночій Секції, й просила щоб старий уряд

(Продовження на сторони 8-ї)

ДЕТРОЙТ, МИШ.

Вітання української артистки Наталі Дорошенко

Заходом Злучених Жіночих Організацій на східній стороні міста Детройт, відбулася привітна гостина получена з концертною програмою, в честь визначної гості, славної української артистки, та організаторки українського державного театру в Києві, пані Наталі Дорошенко, дружини визначного українського історика проф. Дмитра Дорошенка.

Пані Дорошенко прибула до Детройт на запрошення молодого відділу 58 Союзу Українок Америки щоб виголосити святочну промову на їхній академії для вшанування пам'яті трьох героїнь.

Користаючи з кількадевного лобуту дорогої гості в Детройті, Злучені Жіночі Організації уладили гостинний вечерок, щоб спільно привітати нашу артистку, яка своїм надзвичайним талантом дуже багато причинилась до піднесення високого рівня українського театрального мистецтва.

Та привітальна гостина відбулась у вівторок, 15 червня в 7 годині вечором в Українській Хаті при Грейлінг евені. Не зважаючи що це був робучий день, українська громада прибула численно, а головню українське жіноцтво. Слід зазначити що у тім вечерку взяли участь усі жіночі організації, без різниці на їхні політичні чи релігійні погляди.

В товаристві пані М. Прокопович і М. Джумага увійшла достойна гостя до салі де привітала її голова Злученого Жіночого Комітету Катер. Хомяк і вручила їй двітку орхідею та повела на почесне місце.

Концертова програма почалась вступною промовою голови З.Ж.К. в якій вона зясувала значення вечерка. Опісля співали старші шкільні діти, в багатім народнім строю а молоденькі танцюристи з місцевої української школи під проводом їхнього вчителя пана Савки, виконали цілий ряд народних танків.

Мандоліновий кuartет панства Стельмахів, їхньої дочки й зятя п-ва Захарків, які недавно прибули зі скитальщини, дуже припав публіці до вподоби, а оплески примусили їх до наддатків.

Потім голова З.Ж.К. представила усіх представельок жіночих організацій або заступниць, від чотирьох відділів Союзу Українок Америки з 5, 26, 31, та молодечого 61,

Українського Золотого Хреста, Сестрицтва Н. З. Д. М., Апостольства Молитви, Жіночого Демократичного Клубу, від Клубу українських молодих шкільних матерей та жіночого товариства Просвіта, де всі представниці дуже широко вїтали дорого гостю і бажали їй як найкращих успіхів на вільній землі Канади, де пані Дорошенко замешкує.

З черги голова З.Ж.К. представила усім присутнім дорогу гостю паню Дорошенко, та згадала про її великі артистичні заслуги і працю для українського народу на рідній землі і на чужині, а всі привітали її грімкими оплесками. Пані Дорошенко в першій мірі висловила подяку за гостинне прийняття, та апелювала до молоді щоб держалася своєї Церкви й громади, та взивала щоб всіми силами допомагали нашим братам і сестрам українцям на скитальщині. П. Дорошенко деклямувала 3 поезії, одну для молоді, другу для матерей з часів Наполеона, третю про Євшан Зілля з княжих часів, дійсно по мистецьки та захопила всіх до краю, бо у неї є власне та велика драматична сила яка з кожної поеми добуває незрівняні могутні акорди та викликає у присутніх надзвичайне вдоволення. Це вперше детройтська громада мала нагоду почути деклямацію з такою драматичною інтерпретацією, тому всі нагородили артистку гучними оплесками.

Дальше промовила до присутніх пані Біловус, згадуючи про наших героїв з УПА, та взивала усіх щоб зложили свою жертву для тих що в обороні українського народу віддали все, та підірвані на здоровлі передерлись до американської зони й яким треба конче допомогти. Збірка принесла \$104.50. По відтягненні малих витрат З.Ж.К. вислали пакунки просто до їхньої санаторії в Німеччині.

Опісля виголосив патріотичну промову отець Білінський. Згадав про драматичний талант нашої артистки, та сказав що вона повинна як найбільш деклямувати і своєю драматичною силою навертати тих що забувають про рідну Україну. Опісля ще промовив др Яців з Віндзор, який привітав визначну гостю, та дав велике признання Злученим Жіночим Організаціям, що так в скорому часі уладили такий взірцевий привітальний вечерок з такою прекрасною програмою, та заявив що жінки своєю активністю перевищують мужчин.

При кінці господині подали каву і домашнє печиво, а голова З.Ж.К. подякою усім закінчила цей такий успішний

(Продовження зі Сторони 7-ої)
зостався на наступний рік. Пані Марусевич дала внесок щоб дїбрати до уряду й членок з молодечого відділу.

До уряду увійшли на наступний рік: Голова Іванна Бенцаль, містоголова Олена Мудрик, секретарка К. Стефанович, американська секретарка Варвара Васко, касїєрка Антонїна Латушевська, Контрольна Комісія, Ева Кобзар, Ева Ликтей і Іванна Платшовецька.

Предсїдниця зборів, бажаючи урядові успіхів, передала збори голові. Пані Бенцаль проводила далі місячними зборами. Почалась дискусія

планування праці на бїжучий рік. Ще раз п. Лотоцька забрала голос і сказала, які вісті приходять від скитальців і подяки, бо Союз Українок був перший що пішов їм з помічю. Вона заявила що велика праця стоїть перед нами, а саме Жіночий Конгрес і Конвенція США, яка відбудеться в початком жовтня. Просила щоб відділи сповняли свої завдання та кооперували з Головною Управою США. По скінченні зборів членки прилагодили смачну перекуску підчас якої продовжувалася дискусія про працю Союзу Українок.

Катерина Стефанович, секр.

НЕБУВАЛЕ СВЯТО В ПАМ'ЯТЬ ШЕВЧІНКА В НЬО ЙОРКУ

Українська молодь округи Нью Йорк і Нью Джерзи вже другий раз пописалась надзвичайно гарно й успішно. Цим разом, 6 червня в Нью Йорку, знаменитою академією для вшанування пам'яті Тараса Шевченка. Публіка що була на святі, а було її близько 2,000, не могла надивуватись і нахвалитись, що так дійсно по мистецьки все виконано, й що так перевищено усі концерти які по традиції у нас бували. Як же це так сталося? А так що наша молодь бралась до діла дуже серйозно. Ставали до праці особи які дійсно знають і розуміють річ, а теж дуже пильно працювали. Що в аматорів може й нечуване — вони природили на проби всі точно й постійно протягом 6 місяців. До нашої молоді американської приєднались також і наші новоприбулі імїгранти, а у висліді був трїумф українського мистецтва на сцені. Аж шкода що виступ був лише один раз і тільки в одному місті.

Академія складалася з 4 частин. Перша — в селі Кирилівці в 1820 році, сценка із життя 6-літнього Тараса. Друга — Шевченко як 26-літній мужчина, поет і артист маляр, у Домі князів Репніних. Третя — в Києві на зібранні Кирило-Методїївського Братства. Четверта — виїмки з опери Аркаса "Катерена", на основі поеми Шевченка цієї назви.

Не будемо давати докладно вечерок, що певно останеться милим спомином для всіх присутніх.

Після вечерка Злучений Жіночий Комітет вислав привітну телеграму до професора Дмитра Дорошенка до Канади.

Присутна

ного опису гри й співу, бо на це у нас нема місця, а зрештою такі описи вже були в інших газетах, але ще раз скажемо бажання що варто цей небувалий концерт повторити і в інших містах.

ІВАХ ПРИ РЕДАКЦІЇ ФРІ ПРЕСС

Онуфрїй Івах, відомий в Канаді письменник і поет, став до праці в редакції виннипегського щоденника Фрі Пресс.

Пан Івах якийсь час працював в редакції українських газет. Він має за собою багато літературних праць в українській та англійській мовах і часто робив переклади з українських пісень та поезій і писав короткі розвідки.

Коли ви ще не вислали свого зголошення на Світовий Конгрес Українського Жіноцтва що буде в жовтні ц. р. у Філадельфїї, або не прислали ще повновластей на Конгрес зробіть це зараз.

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC

REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.

PHILADELPHIA 30, PA.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український

ПОГРЕБНИК

на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH

N.E. Cor. Franklin & Brown

PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуга в день і ночі